

Søndagen jfr. Bergens
den 10de Marts 1874.

Min kjære Edevard!

Ja her kommer gamle Tidslyk
men han bliver sikkert ikke interet
sant, thi han er Patient bestændig,
og vil ikke for Alvor komme sig.
I Bøgguddalen af forrige Uge havde
vi deilig Veir, og Mandag var jeg
endog saa skjalt at jeg spadserede
af alle Svingvingerne ligetil Steen
men oppe paa Fjeldet, men - hvor
lange var vel Adam i Paradis? de
tre sidste Dage kom jeg ikke af Her-
det, og maatte ty til Dr. Holm, som
ordinerede Propper og Stalskoldvand.
Han tror formodentlig Smerterne
hidrøre fra Steen, jeg er smærret
af den Formening at det er Cjigt.
Jeg blev bedre efter Propperne, og da
vi var budne til Solus i Søndags,
paa Lindholmen - hvorom man senere
saa vorede jeg rigtig deilig, dog i Vogn
bevæde frem og tilbage, og det gik da
Godt væn lovet, smelt saa godt. Nullen
er atter deilig Veir, skjøndt temme-
lig skarpt og koldt, og jeg har hørt
nu. Tid bliver baade igaar og idag
Fit Byen kommer jeg sjelden uden
Nødvendighed, og derfor er jeg ogsaa
temmelig uvidende om hvad der fe
gaar, og Du kan saaledes begribe
jeg ikke har meget at meddele.

Hier alt hvad der kan siges om et to
Gjænte er, at vi ere begge meget smaa
belige. Mon, Stakkels! lider temmelig
af den slumme Kardialgi, og ser
rigtig bleg og daarlig ud, jeg derimod
beholder mit Hummer-Udseende
trods alle Smerten. Maden smager mig
som oftest, og jeg sover ialmindelighed
godt. Dette barnet er nu ganske rask
igjen, og har det meget travelt med
at sja Njoli, baade til sig selv og Mor.
Nu kan vi temmelig hvalde vor Alder-
doms Trøst, saa ^{det} for vort Vedkomm.
mende rettelig maas ansees for lid-
digt, at ingen af vore unge Merrer
harde den Forstand at vælge hende
til sit Lids Sedsvagende. Njoli
er kun illre, det se vi i Skattemannens
at hun er kun er en Del i Ordets
bedste Betydning, det er baade vitt
og sandt. Og nu tilbage til Søndag.
Vi vare hos John med Buller, Net-
gaards og Frøken Bucher, og havde
det meget hyggeligt, ja levede ogsaa
godt baade med Mad og Drømme,
men ingen Sjindtalen till vi at
høre. John havde inviteret ham og
en ung Nordraat der ledsage ham,
men John saas sig nødsaget at afvise
nu. Brevet til Sidetuaute for at bede
ham om Sjindtalen at udfordrede
Pustændigheden gjorde det umulig
for ham at modtage dem. John var
umulig i Fredags kendes til. Næst
John spurgte da dem om det maas
var ham tilladt at bringe de to

Freemode med sig, hvilket blev ind-
vilget med Glæde, men det falds der
være meget uheldigt ud, thi Mand
opførte sig saa ydelt sjæfett, at Selu
var aldeles fortvivlet. Han var nok
ikke rigtig bødne da han kom der, thi
han anmodede om sin Mort, efter om
at straffe ham en Skæppe All, da han
var saa forsmæddelig tæring. Igaar
havde han koncert, jeg flygtte det
var en magt Indtægt, jeg er ret uss,
gjerrig efter at lære ligedand det gult.
Og nu endelig da, Tætt for Dit sidste
Pjæstmannes Brev, det glæder os at
å her det godt; Gud give Jer det allin
saa. Jeg glæder mig til at skulle se
se Jer igen, og trodes nu at jeg
maa gjenvinde min Stellered inden
Fid, thi ellers faar jeg ikke godt
af Jer. Jeg synes ellers at det er
roveligt af Dig, at vilde lade det være
re uafgjort hvor Du skal bo, ind-
til Du kommer hjem, det vil da
sige Sacrament Du tænke, maa at
være saa rone i Hant, thi Du maa
jo betænke at det ansees for Lam-
det, og da alle ty derfor om Som-
men, saa er det sikkert at det
Værelse var bestemt inden Stet-
ningen af All. Du veed at vi
hvor gjeme vi ønskede det af mange
 Grunde ei kunne huse Jer, thi Better
han vel overlade sit Værelse, for
en enkelt. Nat, men man kan ei
fordre at man gjeme gjer det forla-
gen Tid, og ei heller vil jeg høre
fordre eller tillade det, da man ideo

Saa meget om Dagen, at hun tiltroer
sin gode Seng og Heile om. Natten.
Jeg tænkte mig at Du nu endelig vil for-
søge paa at faae Davillouche igjen
og derfor troede jeg det rigtigst
at sige Dig hvad jeg her har fundet
fort, men det er maaltret ei. Din Aft.
Nødsven er antrent med det gamle,
hann er ialfald ei sygelig for langt
paa Eftermiddagen. Jeg trorer det er
indre vilkøret om vi faae Dampbaad
her i Sommer, det vilde være et stort
ødel for mig, og mange til mig, men
jeg tror inder tænke mig andet
end at det maatte. - Lars J. Jøllum
næsen, der i fjor kjøbte Almadde
Prasmyssens Sted, er nu købt, og
saaledes skal det, atter sælges, der
bliver vel neppe givet ti Tusinde for
det nu. Prokurstad er sigelig solgt,
ja det vil da sige Hines og Hæse,
for 500de, en Søgersen af Meyer
paa Aarstad, kjøbmand. Vidvælt
han kjøbt det. Jeg havde haabet at
han skulde købe mig af med det
store Spisebord og Dageen, der staar
hjemme paa Saffværelset hos John,
men da væren blev det inder saa, jeg
faae saaledes både i det nu at
selge Tidtænter for 15de til. Det
er, om man ender, er villig at tage
dem og Børdet bliver jeg himefigens
veldig af med. Ja nu har du faaet
et meget interessant Brev, og hvis det
saa til Dym, bringer hun det paa Gætte
vælt i Nordstet. Gald en mig blyde. Nu
sige hun trorer snart fra mig.
Det fra os alle ved Din hellige
H. M. Grieg.